

Všední život církve

Ceremoniář a všední život:

Základním představitelem církve společenství je Ceremoniář. K dosažení tohoto postu je třeba vystudovat některou z církevních škol a především být vysvěcen. Svěcení je záležitostí celoživotní a nemůže být odejmuto. Služba s ním spojená ale ukončena být může a pro ceremoniáře není žádnou pohanou tak učinit. Některé pozice dokonce bývá zvykem zastávat pouze do určitého věku či po určitou dobu.

Podobně jako je variabilní délka ceremoniářské aktivní služby, je variabilní její intenzita a obsah. Někteří ceremoniáři uzavírají se světskému životu zcela – ať již společně k tomu určených školních komplexech, či jednotlivě v prostých příbytcích stranou lidí – jiní naopak mezi prostými lidmi žijí, společně jejich starostmi se účastní, rodiny zakládají a běžnému životu se mimo svou službu věnují. Jiní pak po část život tak, jinou část onak konají.

Úkoly ceremoniářů se mohou lišit podle škol a zasvěcení tomu kterému bohu, ale v základu jsou tyto:

- 1) Obřady pořádat a jimi lid provázet, jakož i záznamy o obřadech vytvářet, uchovávat a v případě potřeby správci území poskytovat.
- 2) Dohody stvrzovat a zprostředkovávat a záznamy o nich uchovávat. Lid k uzavírání smírných dohod vést a jejich dodržování mu připomínat.
- 3) Součinnost panským soudům poskytovat a o udržování spravedlnosti se mezi dělným lidem zasazovat.
- 4) Moudrost bohů uchovávat a předávat. V základu pak především písmo a obecné znalosti děti učit.
- 5) Moudrost svých Učitelů rozšiřovat a na zemi uplatňovat. Na tento úkol soustředí se často především ceremoniáři z větších školních komplexů, jež mohou svou moudrost mezi sebou snadno sdílet a společně ji budovat.

Vzhled a znaky ceremoniářů

Tak jako je mnoho různých škol i úkolu ceremoniářských, tak se různí i jejich oděv. Jest zvykem, že při obřadu by všechny účastné strany řádně a slavnostně oděny být měly. Tak i ten, kdo obřad vede. Píší “slavnostně”, však nehodí se, aby ceremoniář svým šatem nad účastníky obřadu vyčníval a je tak zahanbovat. Podobně nevhodné je, aby se ceremoniář příliš okázalým a drahým šatem honosil. Vždyť on má pozornost k moudrosti bohů a k právě činěným rozhodnutím poutat, nikoliv pak k sobě. Mnozí proto volí šat úmyslně prostý, leč kvalitní a bez vad. V některých síních jsou pak takové i uchovávány a jsou k dispozici účastníkům obřadu. Je-li šat ceremoniářův zdoben, nejčasteji se využívají zobrazení knih, pečetidel či pomůcek k psaní určených. Významnější školy pak svůj vlastní znak mívají.

Prostorové uspořádání:

V každé větší obci či dvorci se nalézá Síň Vazeb, jež Rodičům jest zasvěcena. Ta je spravována vždy alespoň jedním ceremoniářem. Obec jež svého ceremoniáře nemá, spadá pod jinou, ceremaoniářem či ceremoniářkou obdařenou.

Síň Vazeb je především určena k provádění obřadu Vítání a Loučení, všechny ostatní obřady v ní ale též konány býti mohou, jakož i výuka písma. Dále jest určena ke společenskému rokování a stmelování obce. Péče o síň samotnou jest v rukou obce, ceremoniář jí však řídí.

K Síni Vazeb často též přináleží Domov Ceremoniářů, který nejen ceremoniáři samotnému slouží, ale též osobu titulem šlechtickým oplývající pod svou střechu vždy přijmouti musí, nebo jí jiné adekvátní ubytování obstarat. Toto jest další starostí ceremoniářů, krom udržování vazeb

společenských a provádění ceremonií. Jest povinností církve mu k tomu hmotné prostředky obstarat.

Ve větších obcích bývají též menší síně, které některým z učitelů jsou zasvěceny. I zde bývá ceremoniář, který se o obřady tímto učitelem podporované stará. Nemůže-li si síň trvalého ceremoniáře dovolit, je možno cizího si přizvat, však bývá zvykem náklady mu uhraditi.

Kde se více Ceremoniářů nachází, tam často vznikají školy. Školu vždy Nestor vede a další ceremoniáře zde združuje. Úkolem školy jest moudrost bohů předávat a nové ceremoniáře vychovávat. Do školy pak může být dítě přijato buď za úplatu, kdy odměna církvi za vzdělání je vždy na konkrétní časový úsek stanovena a po uplynutí této doby se dítě či již mladý muž či žena opět mezi lid obecný vrací, či za účelem státi se ceremoniářem. Pak jest církvi odměnou samotné vychování nového ceremoniáře.

Při školách často též knihovny vznikají. Jejich dveře všem otevřeny bývají, neb šíření moudrosti jejich hlavním posláním je. Dalším jejich úkolem pak je nové knihy vytvářet, opisovat a šířit.

Některé školy se pod ochranu některého z Učitelů uchylují a jeho moudrost pak zvláště vyzdvihují. Prostý lid je pak často i jménem daného učitele nazývá a jejich spolupráce s řemeslníky a obchodníky bývá blízká.